

A1. Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άντρας αριστοκρατικής καταγωγής αλλά υπερβολικά διεστραμμένου χαρακτήρα, συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία. Τον είχαν ακολουθήσει μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι (ή: διεφθαρμένοι) άντρες. Ο Κατιλίνας απομακρύνθηκε (ή: εκδιώχθηκε) απ' την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοι του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

.....

ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών, πολλοί, όχι μόνο αχρείοι (ή: διεφθαρμένοι) αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά (ή: με σκληρότητα) και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, ώστε αυτός να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς (δεν θα είναι) τόσο αχρείος, ώστε να μην (το) ομολογήσει.

B1. 1β

2α

3β

4γ

5γ

B2

Ρεαλιστής: rem

Σοσιαλισμός: socii

Στραγγαλίζω: strangulati sunt

Φίρμα: confirmaverunt

Ρήγας: regie

Γ1.

Nobilissima genera

Clariores, clarissimi

cuiusdam

Viros

Urbium

Carcer

Spe

Sententiam

multum/ multo, plus, plurimum

Earum

Coniuratio

Γ2α.

Pervenerit → pervenire

Videat → videre

Fateatur → fateri

Γ2β.

Coniurem

Consequuntur

Expellebas

Deprehendendi

Aluissemus

Nascituram

Dic

Intellectu

esse

Δ

Δ1α.

ingenii:	Γενική της ιδιότητας στο "vir"
ex urbe:	εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο "expulsus est"
eius:	Γενική κτητική στο "socii", ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός
non credendo:	Απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου που δηλώνει τον τρόπο στο ρήμα "confirmaverunt"
factum esse:	Αντικείμενο στο ρήμα "dicerent", ειδικό απαρέμφατο .

Δ1β.

"qui non fateatur"

Δευτερεύουσα **επιρρηματική αναφορική συμπερασματική** πρόταση, η οποία λειτουργεί ως **επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος** στο ρήμα "intellego" (fore). Εκφέρεται με **Υποτακτική**, όπως όλες οι συμπερασματικές, γιατί **το συμπέρασμα στα λατινικά θεωρείται υποκειμενική κατάσταση**. Πιο συγκεκριμένα, εκφέρεται με **Υποτακτική Ενεστώτα** (fateatur), γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (άμεσα από το απαρέμφατο fore και έμμεσα από το ρήμα intellego). Παρατηρείται **ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων**, καθώς το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Υπάρχει συγχρονισμός της κύριας πρότασης με τη δευτερεύουσα. Η πρόταση αναφέρεται στο παρόν – μέλλον.

Δ2α.

Μετατροπή παθητικής σύνταξης σε ενεργητική:

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum [...] proelio victum, interfecit.

Δ2β.

Marco Tullio Cicerone et Gaio Antonio consulibus: **ιδιόμορφη Αφαιρετική απόλυτη** που δηλώνει χρόνο

Marco Tullio Cicerone - Gaio Antonio consulibus: "Υποκείμενα"

consulibus: κατηγορηματικός προσδιορισμός

Μετατροπή σε δευτερεύουσα χρονική πρόταση με τον ιστορικό – διηγηματικό σύνδεσμο cum

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent

Επιμέλεια:

Γιαννακός Νικόλαος, Μπίτσικα Μαρία, Σαρμπάνη Ειρήνη, Γεράση Ξένια, Πολυστηριάδη Ελένη, Νεύρα Μαρία, Μητάκη Μαρία, Γιανναντωνάκη Άννα Μαρία, Γεωργιάδου Αναστασία

και τα κέντρα ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ: Πειραιάς, Κερατσίνι Ταμπούρια, Διαδικτυακό, Μοσχάτο, Καβάλα, Γκύζη, Άγιος Στέφανος, Ηράκλειο Κρήτης, Ραφήνα

Φροντιστήρια ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ